

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.		Egy évre . . . 12 kor. — fill.	
Fél évre . . . 5 " — " —		Fél évre . . . 8 " — " —	
Negyed évre . . . 2 " 50 " —		Negyed évre . . . 4 " — " —	
Egy óra . . . 1 " — " —		Egy óra . . . 1 " 70 " —	
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szöve 4 fillér.

A kibontott függetlenségi zászló.

A hajdu-nánási kerület független polgárai kibontották a párt zászlaját. E dicső nemzetiszínű zászlóra, a magyar függetlenség szentelt jelszavai mellé odairtak egy nevet is. Ez a név a Rákosi Viktor elvtársunk, a hazafias író neve. A választó kerület minden becsületos független érzelmű polgárának meg kell hajolni e név, ezen képviselőjelölés előtt, mintahogy meghajoltak azon kerületbeli küldöttek is, kik más érdemes jelölt nevét akarták a nánási kerület zászlajára oda írni.

Férfiasan emeltek szót a hadházi elvtársak Weszprémy István mellett. Érdemeit feltüntetve, őszinte előismeréssel nyilatkoztak a Rákosi kiválóságairól is. Midőn azonban látták, hogy a közóhaj és bizalom Rákosi Viktor körül tömörült, e szép megnyilatkozást további huzakodással és ellenmondással nem háborították, hanem testvéri kezet nyujtván: elejét vették az áldatlan és sikertelen belső pártviszálykodásnak és fogadalmat tettek, hogy részükről is teljes egyetértéssel és szeretettel viszik diadalra a Rákosi Viktor nevével diszitett pártzászlót.

Más kerületekből a széthuzás, a belső pártviszálykodás szomorú hírei

szállonganak. Testvérek törnek a testvér ellen és önkezüikkel nyitnak rést a függetlenségi kerületek bástyáin. Ott lopózik be aztán az ellenség, amelynek egyik helyt kormánypart, másik helyt néppárt, máshol ismét más a neve és olcsó diadalt ül a viszálykodók fölött, a kik elvakultak.

A hajdunánási kerület hatalmas és győzhetetlen erejű függetlenségi polgárságának ezen őszinte, ezen egyértelmű, ezen minden önérdéktől ment, egyedül a párt tiszta elveit és céljait szem előtt tartó egyesülés és jelölés például szolgálhat a többi függetlenségi kerületeknek is. A győzelem az összetartás édes gyümölcse. A szertehuzás, a viszálykodás a csufos bukást szüli.

A nánási kerület független polgársága a biztos győzelem nemzet fentartó utján halad, midőn azok is, kik esetleg más óhajjal voltak, meghajoltak az általános óhaj előtt és őszintén tömörültek mindnyájan a zászló alá, melyre hétfőn a Rákosi Viktor nevét irták fel. Ha így egyetértének, testvéreileg összeegyezőnek, az aranyelveket minden más érdeknek feléhelyezvén megértik egymást más kerületekben is a függetlenségi polgárok, mint a nánási választó kerület független polgárai, ekkor pártunk a választott küzdő helyeken győzni fog és megváltozik a tisztelt ház képe. A mi pedig magát a nánási jelöltet, Rákosi Viktor

illeti, noha alólirott is azok sorába tartozott, a ki másik érdemes férfi nevével óhajtott volna a választási küzdelembe menni, őszintén előismerem, ő olyan férfi, olyan hazafi, a ki méltó a bizalomra, a kit a nánási kerület független polgárai mint képviselőjüket, büszkén küldhetnek fel az országházába, mert Rákosi sem a kerületnek, sem a pártnak nem fog szégyenére szolgálni, sőt tehetsége, elvei után ítélve szilárdan és sikeresen fog küzdeni független magyarságunk szent ügyeiért és nemzeti érdekeiért. A nánási függetlenségi párt zászlóbontásáról emlékezvén, ezeket szükségesnek láttam a jelöltről is elmondani, hajdu testvéreimmel és elvtársaimmal szívből kiáltván: Éljen Rákosi Viktor a nánási választó kerület függetlenségi képviselője.

Ifjabb Móricz Pál.

Fátyolt reá!

Fátyolt a multakra! Ezzel a mondással találkozunk gróf Tisza István beszámoló beszédjében, melyet vasárnap mondott el Ugrán, a választói között.

Azt mondja egyebek közt, hogy a lefolyt országgyűlés adáz (?) pártharczaira — ugymond — fátyolt kell vetni. A kiegészítő kérdések rendezésével meg van elégedve, ugy a Széll Kálmán szabadelvűségével is.

Nánási emlékek és képek.

A nánási dalárdisták lobogóját ünnepélyesen felavatták. Kék-fehér selyem a zászlójuk. Arany a dus himzés a gyönyörű szöveten. Gyönyörű szín a kék-fehér szín is. A hajduság vallja a maga színéül. A háromszínű nemzeti lobogó mégis a legdicsőbb. Ez az egységes, független magyar nemzetnek a szent jelvénye. Vajon egyesülnek-e valaha a magyar szívek tiszta hittel, egyesült erővel e szent jelvényünk alatt, mert ma még egész erdőt képeznek a különféle érdekek tarka barka zászlói és a széthuzás gyakortábban háttérbe szorítja a nemzeti, háromszínű, dicső jelvényt.

A nánási zászlóavatásnak színes volt a külső hatása. Akit azonban a selyem szövegek ragyogása, a zaj, a torló tömeg nem kábított el és ősméri a magyar kisvárosi élet fanyarságait, tapasztalta, nem fenéki édes tejfel. És hogy e zászlórúd sem teljesen a szeretet édes cseresznyéjét termelte, mert a lengő-lobogó selyem pántlikák alatt ott rejtőzködtek a kisvárosi élet beteges tulajdonságai, a kicsinylés, a széthuzás, a tulliczi-

tálás és egyéb fan-ar kisvárosi vaczkor gyümölcsök. Fájdalom az ujkor kipusztította a kisvárosi élet egykori kedélyes, természetes, nyájas, baráti életmódját, a testvéri együttérzését, a szeretet. Párisi divat — idegen erkölcsök.

Ambár ez ugyan, mit most mondok, külsőségi dolog. De hisz a külső nem egyszer jellemzi a belsőt . . . Nem olyan régen még a kutyak is megugatták Nánáson azt a tréfás kedvű uri czimborát, ki fogadásból, láda jobb szivarért, a felejthetetlen Hajnal testvér, az aranyos kedélyű óspatikus, fényesre vasalt köcsög kalapját, az ugynevezett czilindert nem röstelkedett fejére tenni és így próba sétát járni az utcán . . . Ma?! . . . A mostani ünnepen kevélyen emelte fejét az égfelé több üres czilinder, ellenálhatatlanul simult a gavallérok testéhez a frakk és a szolgálatkész császárkabát . . . Pedig magyarok, a hajduk leszármazói ünnepeltek volna. Megvallom, egész lehangozt a kozmopolita czifrálkodás. Nem vidított egyetlen pár ezüstsarkantyúnak a pengése sem, nem csörrent a diszkard, nem feszült az ünnep férfain a szép magyar ruha, sőt még talán

annak a hajdu-nánási hajdu pántlikás szalmakalapnak az anyagját is Kinából hozatta a nánási gyáros? pedig Nánáson egykor virágzott és a családnak szépen jövedelmezett a szalmafonó és szalmakalap varró házipar . . .

Aztán még a magyar nóta is . . . Mely csupa nemes tűz, csupa nemes érzés, csupa szeplőnélküli láng volt zenéjében és szövegében, de persze még az öregebbek idejében, micsoda sáros tunikás, rekedt hangu, festékes arczu, utszéli dávává vedlett Nánáson is, máshol is a magyar földön.

— A mókuska . . . nóták járják. Verje meg a teremő azt a hegedűt, mely nótára teszi az ilyen szöveget az egyéb „groszwardájni“ emelkedettségi és izlésű nótákkal egyetemben.

Nehogy félreértsenek, kijelentem, hogy a „mókuska nóta“ nem a dalárdák műsorába volt felvéve. Egyéb mulatozásokozban hallottam. Szomorú, hogy az ily fajta vagy talán még helyesebben mondva — fajtalan és a magyar izléssel hadilábon álló nótákat ajkukra veszik a nép fiai is. Így terjednek a buza-termő földön is a párisi bulvárd — erköl-

Ismerteti az új törvényeket, melyek szerinte azt bizonyítják, hogy az országgyűlés törődik a nép bajaival. A kuriai bírások minden intézkedésével nem ért egyet (?) de azért üdvözlözi ezt a törvényt is. Az összeférhetlenségi törvényt egy szóval sem említette, hát forró a kása.

A gróf ur beszédje, úgy látszik, a lemondásnak a hatyudala. Lemondás nyilvánul meg a gróf Tisza István beszédében mindenről, amit ő, Tisza Kálmán, a Bánffy-csoport nem is olyan régen egy hirdetés, mint megvalósítható aspirációt.

Amennyire a közreadott félhivatalos tudósítás bizonyítja, gróf Tisza István az Ausztriával való kiegyezés kérdését toltá előtérbe. Ez ma másodrangú kérdés, mert nem mozdítható határidők szabják meg a kormány kötelezettségeit. Ezeket gróf Tisza István nem változtathat, kegyes jóindulata, amelylyel a meglévő helyzetet értékeli, egészen közömbös választóknak és kormányuk egyaránt.

Ez a kérdés ma a rendes vágányokon halad a megoldás, a kiegyenlítés vagy a szakítás felé. Egészen hiabavaló fáradság tehát védeni azt, a mi védelemre nem szorul.

Szól gróf Tisza István a külső parlamenti reformra nézve részben megvalósított kezdeményezéséről: a kuriai bírásokról. Elismeri, hogy az kellett. De már a belső parlamenti reform egy nagyon lényeges mozzanatáról, az összeférhetlenségről mélyesen hallgat.

A mi egészen természetes, mert dacára annak, hogy az ugrai választók az ő egész tömegökben a politikai élet ama sublimitásaival nem ismerősök, amelyek felett eldöntötték az inkompatibilitás kérdését, de járatosak ebben az ügyben annyira, — hogy elötlöttük meg sem állhat olyan beszámoló képviselő, olyan jelölt, aki csak a legkisebb kétséget meráé fenthagyni arra nézve, hogy tovább ápolja az üzleti és politikai összebonnyolódást.

A fátyol itt hirtelen köpennyé változott s gróf Tisza István be is burkolózott abba. Azt se mondta el hogy „függetlenségének a megőrzése okiból” összes összeférhetetlen állásáról lemondott, sziveskedett elhallgatni, hogy a régi állapot fenntartására apja urával együtt mindent megkísérelt s

csök. Mert terjesztheti a mérget a nőta is. Jól tudhatjuk, hogy például a szolgálalkütség himnusza a — Gotterhalte . . .

Azonban a nánási kirándulók, a vendégek nem panaszkodhatnak a fogadás ellen. A bürge paprikás és a vinkó széles magyar földön egyforma. Böven kijutott. Sok helyütt a vendég, a kvártélyos gazdával koczingatván, két-három debreczeni vonat is elszalajtott, mignem a vicinális vonalon utnakindulhatott a dalos dicsőséggel és nánási dalos emlékekkel és egyéb szalonna zsirba, borba fűrosztott jókkal terhelteve.

Mert az eszem-izom szörnyen jellemző a mai ünnepekre. Nánáson is megtörtént az a furesaság, hogy a nemes város képviselőtestülete nem maradandó alapítványként, de a din-dánom költségekre szavazott meg 300 koronát. Még vigasztaló, ha fureses is a költségnek, de megmaradt a posztó, ugyanis a dalos egyesület pántlikás zászlaja. Ej-haj, hogy is mondja a régi nőta:

— Pántlikás kalapom fujdogálja a szél . . .

Másforma: — kevésbé zajos, kevésbé

olyan hajótörést szenvedett a — szilárd — közvélemény erős szirtjein, aminővel a politikusok a magánéletbe szoktak vonulni vagy pedig nyakukba veszik az ellenzéki tarisznyát — benne a keserű kenyérrrel.

A fátyol benficiziumát itt gróf Tisza István a maga javára veszi igénybe s úgy tünteti fel a magyar politikát, mintha annak négy álló esztendeje hol lobogó, hol suster gö kérdése egyáltalán nem is lett volna. Pedig volt.

A cigányság.

Ilyen című cikkben a cigánykérdés megoldásán fáradozik L. J. ur. de egyéb konkluzióra nem tud jutni, mint hogy a kóbor cigányokat „kergetni kell határról-határra, míg vagy letelepednek s tisztességes munkával keresik kenyerüket, vagy megszöknek.”

Ebből a pár sorból én azt veszem ki, hogy L. J. ur azt hiszi, hogy még mindig léteznek Magyarországon olyan cigányok is, a kik egy község kötelekébe sem tartoznak (és ha tartoznak is, ugyan mi haszon belőle? Szerk.) a kik tehát a szó szoros értelmében nomád életet ének. A dolog azonban nem úgy áll. Minden cigánynak megvan a maga községi illetősége s ezt ő maga a legelső felszólításra azonnal bizonyítja azzal az igazolvánnyal, a mit a főszolgabíró allított ki számára.

Van tehát ezeknek otthonuk s ha van, nem lehet őket határról-határra kergetni, hanem haza kell őket toloncsolni. Ez meg is történik velük gyakran, mindannyiszor, valahányszor itt, vagy ott valami csint tesznek, de — sajnos — ennél egyéb alig is történik velük.

A kísérő megteszi velük a maga toloncz utját otthon a helyi hatóság átveszi a szállítmánt s ezzel minden rendben van. Másnap már ismét indulhat a fekete had rabló-körtjárá s indul is, mert hiszen egyéb baj ugy sem éri, mint hogy haza toloncsolják. S ez így tart kora tavasztól késő őszig. Ugyan főben járó bűn legyen az, ha már a cigány hosszú időre börtönbe kerül.

eziczomás és lármás zászlóbontás volt az a másik, a mely hétfőn történt a hajdu-nánási régi városháza fehér meszelt tanácstermében.

A nemzeti függetlenség dicső lobogóját bontották ki itt a nánási választókerület polgárainak derék, becsületes és tántoríthatatlan szilárd magyar megbízottai. A ma divatos idegen szellem nem léphette át e küszöböt. E magyar hajduk a viseletben is leginkább megőrizték az atyák viseletét és dicső törekvését, a nemzeti függetlenség eszményét, melyért a Kossuth-párt küzd, melynek bajnokául, érdemesek közül választván, egy lelkes, tisztalelkű magyar író állítottak harszi sorompóba, midőn Rákosi Viktornak, a szabadságharc aranytollú krónikásának a nevét irták a nánási független választókerület nemzetiszínű zászlajára.

Becsülje meg ezt az elismerést Rákosi Ez nem a czimboraság eziczomás papirkoszorúja, hanem az erős, a hatalmas magyarföldről szakított és font konkoly nélküli aranytiszta buzakoszoru. Legyen tehát ennek a magyar földnek és ezen föld független, törzsökös magyar szántó-vetőinek tisztaszívű s szilárd szószólója! A balatonparti nyáriházba ez az én őszinte üzenetem.

Szabad Hajdu.

A telet otthon tölti a cigány a falujában, a sárputriiban.

A legnagyobb baj az, hogy a hatóságok — az egy katonakötelezettséget kivéve — semmiféle polgári kötelezettségekre nem szorítják a cigányokat. Egyszerűen nem törődnek velük. Láttuk-e valahol, hogy a cigány gyermekeket előállították volna a védhímlővel való beoltásra s láttunk-e falun az iskolában egyetlen cigány tankötelest? Én nem tudok rá esetet.

S mi ennek a következménye? Az, egyfelől, hogy míg ma már hímlőhelyes embert a civilizált lakosság soraiban alig-alig látunk, addig minden harmadik cigányragyás, tehát minden cigány-tanya a hímlőragály fészke s tova hurcolója, valamint másfelől az, hogy a nyomorult fajzat teljes erkölcsi elvadultságban, egyedül baromi ösztöneinek hódolva él.

És ebből már a felnőtt cigányokat ki nem vetközteti semmiféle hatalom; a gyökeres orvoslást sikerrel csakis a gyermekeiken kezdheljük meg, s meg is kell kezdenünk mihamarabb.

Szerintem csakis az vezetne célhoz, ha elrendelné a kormány, hogy valamennyi cigány tankötelest, ha másként nem menne karhatalommal is, iskolába járásra kell kényszeríteni.

Persze ez falun a legszigorubb rendelet dacára is nehezen menne, mert tavaszszal minden pereputyával odább állana a cigány s ugyan üthetnék bottal a nyomát őszig; hanem itt aztán már csakugyan gyökeresen kellene eljárni. Ha máskéntnem, hát úgy, hogy összeszedni uton-utfélen a tanköteles gyermekeket s behurcolni városokba, ott kiadni őket tartásba s úgy járatni iskolába. Iskolázás után adni őket mesterségre vagy egyéb életpályára.

Ha a szülei nem tudnák, hogy hol van a gyermekök, az lenne még a legjobb. Tíz év múlva bátran lehetne őket a világlátás örömeiben részesíteni.

Persze mindezeknek a költségét viselné az állam, vagy részben a népkonyhák, jótékony intézetek, szóval a társadalom. [Ezt a terhet egyedül az államnak kell viselni. Szerk.] Belekerülne tehát, évenként 100 ezer koronába (többbe semmiestre sem) s tartana talán 20 évig, ez bizony 2 millió koronát jelent, de a cigány kérdés végleg meg lenne oldva s ez még többet jelent.

Az iskolából kikerült s biztos életpályára adott cigányok soha sem mennének többé az országutra kenyeret keresni. S. I.

Zászló-avatás. *)

Hajdu-Nánás, július 8.

A „Hajdunánási dalárda“ f. hó 7-én fényes családi ünnepet ült. Öt évi sikeres kultur munkásság után zászlót szerzett magának az ifju dalárda s lélekemelő ünneplésséggel szentelte fel azt.

Az ünnepély lefolyása következő volt: Már a délelőtti órákban a főutca hajdu- és nemzeti lobogókkal felvult lobogóva, melyen 1 órakor testületileg, zászló alatt vonult ki az ünneplő dalárda a vonat-hoz érkező vendégei: a dalegyletek és küldöttségek fogadására, a vonat megérkezésekor üdvözlő dallal fogadva a vendégeket. Majd Dr. Nagy Gábor a dalárda elnöke üdvözölte őket melyre Dr. Márk Endre, a debreceni városi dalárda elnöke válaszolt. Ezután zászlók alatt zeneszó és nagy tömeg kíséretében vonultak be az érkezett vendég

*) Hajdu nánási levelezőnkől ma érkezett be ez a levél a zászlóavatási ünnep lefolyásáról. Készségesen közöljük, Részletesen leírja az ünnepélyt. Szerk.

dalárdák, élükön a nánási dalárdával, a főterre. Egész kocsisor vendég kíséretében. Innen kiki szállására sietett kipihenni az ut fáradalmait.

A tulajdonképeni ünnepély délután 5 órakor kezdődött az ev. ref. főiskola udvarán, hol diszes emelvény volt felállítva. Az emelvényen levő asztal körül a notabilitások s az állványon az ünneplő dalárda foglalt helyet, az állvány körül pedig a vendég dalárdák, küldöttségek, előkelő közönség és nagy néptömeg.

Dr. Nagy G. elnök üdvözlő beszéddel megnyitva a diszközgyűlést, küldöttségek menesztettek a zászló anyáért és koszorus leányokért; kik néhány perc múlva szebb-nél-szebb fogatokon robogtak elő, legutól Dr. Nagy Gáborné urnő a zászló anyja éljenek között, Berencsi Gyula zászlótartó karján lépett az emelvényre s foglalt helyet a bájos koszorus leányok által körülveve. Miután a nánási dalárda a Hymnuszt énekelte el.

Majd a zászlótartó lépett elő a gyönyörű új zászlóval, szünni nem akaró éljen zések között.

A zászló hajduszin, kék-fehér nehéz selyemből készül; egyik oldalán a hajdu czimer „Hajdunánási dalárda“ körül írással, másik oldalán lant, „Dalra fiúk dalra! Dallal diadalra“ a dalárda jeligéjének, s mindkét oldalon gyönyörű girland himzésével.

Ekkor következett a zászló egyházi megáldása, mint nt. Pákozdy Lajos ev. ref. lelki pásztor vezette, megható szép imában kérve az ég minden áldását az egyletre és zászlójára.

Ezután a zászlószegek beillesztése következett a következő sorrendben: 1. Zászló anyja. 2. Nánási ev. ref. egyház. 3. Gróf Dégenfeld József főispán. 4. Lengyel Imre tiszavidéki dalos szöv. elnöke. 5. Rázsó Gyula alispán. 6. Hajdunánás város. 7. Márk Endre tiszavidéki dalos szöv. elnöke. 8. Zsigmond Sándor esperes, h. szoboszlói dalárda tiszt. elnöke. 9. Benedek Sándor közg. biró. 10. Kovács Antal curiai biró. 11. Hermán Mihály szatmári daley. tiszt. elnöke. 12. Hajduvármegye tisztikara. 13. Hajdunánási gymn. tanarkara. 14. Hajdunánási gymn. tanarkara. 14. Hajdunánási ev. ref. tanítótestület. 15. Hajdunánási kaszinó. 16. Hajdunánási függetlenségi kör. 17. —

17. Hajdunánási polgári kör. 18. Hajdunánási iparos kör. 19. Hajdunánási tüzoltó egylet. 20. Hajdunánási takarékpénztár. 21. Hajdunánási kölcsönös segélyező egylet. 22. Aradi daleylet. 23. Danubius daloskör Budapest. 24. Debreczeni daleylet. 25. Debreczeni főiskolai énekkar. 26. Debreczeni keresk. ifjak dalköre. 27. Debreczeni iparos ifjuság dalköre. 28. Debr. munkás daleylet. 29. Egri dalkör. 30. H.-szoboszlói daleylet. 31. Marosvásárhelyi dalkör. 32. Magyar k. v. gépjavitó műhely „Egyetértés“ daleylete Debreczen. 33. Nagy-bocskai daleylet. 34. Nagy-Károlyi daleylet. 35. Nagykikindai polg. daleylet. 36. Nagy-Szalontai daleylet. 37. Nyiregyházi daleylet. 38. Nyiregyházi ev. ref. daltársaság. 39. Petőfi-dalkör Debreczen. 40. Szatmári daleylet. 41. Szatmárnémeti ip. énekegyesület. 42. Székelyudvarh. daleylet. 33. Ujvidéki daleylet és 22 koszorus leány, névszerint: Tömöri Erzsike és Hadas Zsuzsika, Möricz Emma és Uzonyi Erzsike. Csontos Margit és Takács Mariska, Somlyai Vilma és Falabu Teréz, Dobos Ilonka és Pongor Erzsike, Szanka Ilona és Szanka Margit, Ercey Ottil és Nagy Margit, Nagy Erzsike és Hegedüs Erzsike, Benkő Piroska és Csohány Ilona, Kókay Mariska, és Csuka Mariska, Berencsy Margit és Möricz Erzsike, továbbá dr. Nagy Gábor a hajdunánási dalárda elnöke, Nagy Károly a hajdunánási dalárda karnagya.

A szegek beverése után szép beszéd kíséretében adta át a zászlót a zászlónya a dalárdának, gyönyörű himzésű szalaggal ékesítvén azt fel. A megáldott zászlót dr. Nagy Gábor elnök vette át a dalárda nevében esküszere fogadalom kíséretében ígérve annak hű megőrzése és követését, mire az ünneplő dalárda díszes preczizitással a zászló jeligéjét, majd Rieger „dalárinduló“-ját énekelte el. Majd Kiss Illés ev. ref. tanító dalárdista lépett az emelvényre és „Zászlóbontáskor“ ezimű, saját szerzeményű, szép alkalmi költeményét szavalta el, bezárta az ünnepséget a „Szózat“ elénekklése a h.-nánási dalárda által, mire az elnök a diszközgyűlést berekesztette. Ezután a dalárdák a zászlónya lakására vonultak s tisztelgő szerenádok mondtak.

Este 7 $\frac{1}{2}$ órakor nagy és fényes közönség jelenlétében diszhangverseny volt a következő programmal:

1. Magyar király induló Hubertól. Előadták a debreczeni, szoboszlói és nánási daleyletek zenekísérettel, az impozáns darabot hálás tapsal jutalmazta a közönség.

2. Honfidal. Gaál Ferencztől. A nehéz műdarabot meglepő szabatossággal, Mácsai megszokott ügyes vezetése mellett nagyhatással adta elő a debreczeni daleylet, újrázásra egy kedves magyar dallal szórakoztatta a külön dalárda a közönséget.

3. Édes leánykám, Hubertól, a szoboszlói ifju. de jól vezetett dalárda által lett előadva a közönség hálás kíséretében, újrázásra egy kedves hatású kuruczda't tapsolt meg a közönség.

4. Dalra. Storchtól. Nagy tüzzel biztos szabatossággal az ünneplő nánási dalárda érdemelte ki vele a hálás közönség tapsait és babérokoszoruját, mit Benkő Piroska és Csohány Ilonka k. a. helyeztek ügyes beszéd kíséretében az egylet új zászlójára. Újrázásra egy kedves magyar dalt adott elő még a dalárda nagyhatással.

A debreczeni dalárda zászlóját megkoszorúzták Möricz Erzsike és Berencsi Margit k. a. A szoboszlói dalárda zászlójára Ercei Ottilia és Nagy Margit k. a. tetek hoszorut ügyes kis üdvözlő beszéd kíséretében.

5. Berekesztette a diszhangversenyt a Szózat elénekklése a jelenlevő összes daleyletek által frappáns hatással.

A szereplő karvezetőknek külön-külön hálás tapsal adózott sikeres munkásságukért a hálás közönség.

Ezt követőleg egy óriási, szépen felszított sátorba társas vacsorára vonult be a közönség, hol a vidéki vendégeket és dalárdákat, a dalárdák küldöttségét megvendégelte a nánási dalárda a város és ev. ref. egyház figyelmet érdemlő hozzájárulásával. Itt még felhívásra mindhárom dalárda 2—2 darab elénekklésével mulattatta a bankettező közönséget, dikeziókban sem volt hiány. Számos toasztban lett éltelve a nánási dalárda sikeres működéséért.

A társasvacsorát táncmulatság követte, Nánáson szokatlan nagy közönség mellett kitörő kedvvel, mely csakugyan a meghívóban jelzett időben „virrattántul“ ért véget.

Toasztot mondtak: Dr. Nagy Gábor a nánási dalárda elnöke a vidéki daleyletekre és azok küldötteire, mint vendégekre. Nt. Zsigmond Sándor ev. ref. egyh. m. esperes a nánási dalárdára. A „Debreczen“ főszerkesztője Benedek János a zászlónyára és koszorus lányokra. Benkő Lajos, Kálmán Lajos a szereplő őszlelkipásztorra stb. s még többen.

NAPI HIREK.

Vérlázító merénylet a Kossuth emléke ellen.

Megbotránkoztató, vérlázító, hazafiatalan, csunya merényletről értesít a budapesti tudósítás. Köznevetség tárgyává alacsonyították nagy Kossuthunk szent emlékét. A budapesti ugynevezett „ösbudavári“ tingli-tangli, lebujoknak, kozmopolita erkölcsöknek, bacchanáliáknak és orgiáknak hirhedt színhelye, hol a közizlést gyilkolják napról-napra, a legcsunyább merényletre vetemedett. A magyar lélek kegyeletes és hazafias érzései ellen követett el csunya, vérlázító merényletet. Óriási plakátok napokon át, nagy népnep ígérgetésével csalogatták ki a közönséget Ós Budára. Program szerint Kossuth Lajos new-yorki bevonulását kellett volna bemutatni. A kik a történelmi valóságot ismerik, a kik tudják, hogy Kossuth amerikai szereplése milyen lángoló fejezete annak a nemzeti epepeának, a melyet történetünknek ez a sugárzó hérossza szinte egyedül folytatott le a tengerentul távol világrészeiben nem is vártak egyebet, mint hogy a küszöbön álló látnivalók mikroszkopikus, halvány másolatai lesznek annak, ami tényleg megtörtént. Amit azonban Ós-Budavárban bemutattak, nem volt egyéb, mint izetlen és vérlázító parodiája a Kossuth Lajos new-yorki bevonulásának. Kossuth Lajos olyan kíséretben jelent meg, hogy ahhoz az Ocskay L. és Borbély Balázs hires „rongyos gárdá“-ja a Watteau ecsetjéről kopizált versaillesi pásztoridil, a »tengerészek« pedig, a kik a kormányzó kocsiát nyomon követték, olyanok voltak, hogy Lucullus röstelte volna a halak előtt, ha emberei ilyen rabszolgákat dobáltak volna nekik a halastavakba. S ennek az izetlen komédiának valaki odakölcsönözte a nagy idők eleven hagyományait, a mi jó öreg 48-as veteránjainkat, a kik rendes körülmények között Kossuth Lajos sirja, Batthyány mauzoleuma s a nemzeti kegyeletnek egyéb ilyen zarándokhelyei előtt állanak diszorséget! Ha valami bukaresti, bécsi vagy szentpétervári imposztor rendez ily paródiát, bizonyos, hogy az egész művelt kulturvilág megbotránkozással visszautasította volna. Tessék csak elképzelni: a magyar közönség, amelytől fejenkint egy korona belépődíjat szedtek, kikaczagta Kossuth Lajost, kikaczagta a 48-as honvédeket s harsogó hahotával kísérte az egész jelenetet, mely pedig személyeivel és külső képével a magyar történet egyik legragyogóbb epizódját másolta. Gyilkos komikum volt ez, amely azonban élével nem csupán annak a mulató

helynek száználmasan ügyetlen és inséges impresszáriói ellen, de a magyar lélek kegyelete ellen is fordult. Megdöbbenően elfajult ez a nemzet. A színházban megtapsolja, megkoszoruzza a legnemesebb szabadsághóst a csontnyitó, meghamisító, beszennyező darabot, maj pedig az éjjeli tanyán, a tingl-tangl fertőjében kaczaga Kossuth Lajos emlékére, a nemzeti történet egyik legszebb epizódján. De viszont az éjjeli tanyák gazdáit is viszakellene tartani az ily botrányok és merényletek előidézésétől, hogy tingl tangl lelkük ne vállaljon olyan feladatot, a melyre se erejük, se izlésük, se hazafias ihletésük és érzésük, de pénzücsincs.

Uj regényünk

Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. „Nagy Napoleon császár katonája” című a regény. Hatalmasan, művésziileg, érdekesítően megírt, mély tanulságu korrajz ez a „sasok császáranak” hadi dicsőségre alapított uralkodásából. Uralkodásának azon tragikus szakából midőn az emberi erőt túlhaladni látszó dicsősége és szerencséje cserben hagyja Napoleont és elbukik. Ezen korszak alkotó eseményt és küzdelmeket a világ irodalom mesterei, az elszászi Ereckmann - Chatrián írók egy francia gyalogos katonával mondatják el olyan mesterileg, hogy az egyszerű katona előadásai után megelevenedik előttünk ama kor. És a cziczoma nélküli életet, küzdelmeket, szenvedéseket látjuk ama nagy tanulság keretében, hogy a fegyver hatalmára alapított hódítási és harszi dicsőség mulandó, hiu dicsőség. A becsületes munka, a béke életi a nemzeteket, melyet a vezérek egyedül nem tarthatnak fen, de a közkatonák lelkes tömege, ha midőn a külső támadások ellen a saját tűzhelyet, a hazai földet kell védelmezni. És hogy Nagy Napoleon császárnak is bukni kellett, mert a népszabadtó vezéréből, a népszabadság „kiskáplárjából” szabadságtipró, nemzeteket hódító zsarnok Czézár fajult át. Hatalmas nemzeti szellem és érzés lüktet át e regény lapjain. Hazafias és erkölcsnemesítő olvasmány. - Ifjabb Móricz Pál, lapunk felelős szerkesztője, ültette át a magyar nyelvre.

A belügyminiszter és a vasárnapi munkaszünet.

Szell Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter a következő rendeletet intézte az ország valamennyi törvényhatóságához és így Debreczenhez is:

„Panaszok merültek fel arra nézve, hogy az állami egyedárusági cikkek eladásával is foglalkozó kereskedők a munkaszüneti törvénnyel szemben rendszeres visszaéléseket követnek el, amennyiben az egyedárusági cikkek elárúsításának örve alatt nyitva tartott üzleteikben a munkaszünet tartama alatt nemcsak az állami egyedáruság cikkeit, szeszes italokat és dohányterméket, hanem kereskedelmi üzletük egyéb áruait is kiszolgáltatják s ily módon nemcsak kijátszák a munkaszüneti törvény rendelkezéseit, hanem egyttal állami egyedárusági cikkek eladásával nem foglalkozó üzlettár

saikkal szemben jogosulatlan versenyt fejtenek ki. Ezen visszaélések lehető megakadályozása céljából felhívom a törvényhatóságokat, miszerint intézkedjék aziránt, hogy a rendőrhatalóságok a kérdéses kereskedőket a legszigorubb ellenőrzés alatt tartásuk s mihelyt arról győződtek meg, hogy egyes kereskedők az egyedárusági cikkek tekintetében élvezett kivételes állapottal visszaélve az egyedárusági, valamint a 14837/92. számú kereskedelmügyi miniszteri rendelet V. pontjában megnevezett árucikkeken, úgy mint gyufa, szivarkapapír, szipka stb. kívül más árucikkeket is szolgáltatnak a vevőközönség részére, az elkövetett kihágások megtorlása iránt haladéktalanul intézkedjék.”

A Sándor-gyalogezred és hetes huszárok hadgyakorlata.

A debreczeni katonai állomásnak két ezrede tartozik a temesvári 7. számú hadtesthez. A 39-dik közös Sándor-gyalogezred és a Vilmos császár kékdoinmányos, hetes számú huszárezrede. Ezen ezredeknek a hadosztály gyakorlatai augusztus és szeptember havában fognak lezajlani. Még pedig a 17-dik gyalog hadosztályhoz és 33 dik gyalogdandárhoz tartozó debreczeni 39-dik gyalogezred csapatai augusztus 27-től Csermőn, Mária-Radnán és Fibisen át vonulnak a hadosztály-gyakorlatok színhelyére, melyek szeptember 3-tól 10-ig tartanak és abból fognak állani, hogy a csapatok Fibisről szabad menetelésben a Bogsán, Birkis, Fűzes és Király-Hegye közti területen átvonulnak, majd három gyakorlat után a Berzaváról délre eső területen egészen Nagy-Semlak és Doklin határáig vonulnak. Most pedig a Vilmos huszárok ez idei nagy gyakorlatára térve, jelentjük, hogy a 7. sz. huszárezrednek Nagyváradon és Debreczenben állomásozó századai augusztus 3-tól 18-ig Szabadhely és Arad közt lesznek ezredgyakorlatokon és azután a 3. sz. gyalogezreddel aug. 19-től 25-ig ugyanott dandárgyakorlatokon és ezzel gyakorlataik ez evre véget érnek. Végül, mint már irtuk is, a debreczeni honvéd gyalogezred felvonul a dunántulra. Az ő hadgyakorlatuk lesz a legmelegebb, mert azon a király is jelen lesz.

Humánus adóhivatal.

Debreczeni nyájas adófizető polgárság nem hazotolhatsz meg minket. Nem a mi basahalmom belüli külön- és különféle adópasainkat és présmestereinket fogjuk dicsérni. Hanem a szegedi városi adóhivatalt, mely a múlt évben 9825 árverést tűzött ki, de a végkényszerűség folytán csupán 35-öt tartott meg. Ezen eljárás az adóhivatal vezetőjének humánusságát dicséri. Dr. Fodor Károly szenátor az államkölesöntől is földrenyomott Szeged város adóhivatalának feje. Erdemes magyar ember.

Városi közgyűlés.

A vármegyén kedden zajlott le a közgyűlés. A városházán pedig most készülődnek a július havi nyárszaki közgyűlésre. A közgyűlést előkészítő teljes tanácsulást f. hó 15-én tartják meg. A főispán ekkor adja ki a parancsait. Ezután aztán következhetik a közgyűlés, - mintahogy a megállapodás szerint el is következik f. hó 25-én.

A fancsikai fatermés hazafuvarozása.

Eddig temérdek összeget fizetett el a város a vállalkozóknak az erdei fatermés hazafuvarozásáért. Az idén,

mint irtunk is róla, a fancsikai erdők fatermésének fuvarozásáért a helybeli gazdáink is felléptek a gazdasági egyesület útján, hogy e fatermés fuvarozását végezhesse a fuvarközvetítésre képes jószágértartó polgárság, mely a város terheit nagy hozzájárulással viseli. Méltó tehát reá, hogy a vállalkozók feneketlen zsebje helyett, e teherviselőknek jusson inkább a méltányos szállítási jutalomból. A nála járt gazdaküldöttségnek mézes szavakat Simonffy polgármester is mondott, hogy amennyire tőle telik, igyekezik kedvezően intézni a gazdák kérését. El is fogják intézni, de a pályázatot vévén igénybe, mint alábbiakból láthatjuk, ismét valamely vállalkozó zsebének a tömésével. Ugyanis tegnap járt le a város által a Fancsikai és Bánki erdőrészekon kivágandó fatömeg hazaszállítására kiirt pályázat. A zárt pályázatokot ma bontotta fel a Vecsey Imre h. polgármester elnökle alatt az ezen ügyben kiküldött bizottság, melynek tagjai Csóka Sámuel, mint jegyző, Ábrahám László t. főügyész, Roncsik Lajos főszámvevő, Kondor Kálmán számvevő, Horváth István bizottsági tag voltak. A kitűzött határidőig 3 pályázat adatott be és ma elkésve érkezett még egy ajánlat, a melyet azonban egyhangu határozat folytán szintén tekintetbe vettek. A következők pályáztak: 1. Fischer Henrik Budapest, 2. Gross E. H. Nyiregyháza és Schreiber J. Budapest. 3. Debreczeni Helyi vasut részvénytársaság. 4. Steinberger Gy. Debreczen. Ezen vállalkozók közül fogják most a legolcsóbb ajánlattevőt kiválasztani és aztán vigan megindul a fuvarozás.

Rövid krónikák a XX-ik századból.

Berlinben július 5-én temették el Zimmermann János lovag titkos tanácsost, gyárost. Az elhunyt pápai származású volt és mint egyszerű lakatosinas vándorolt ki ezöltt 50 évvel Németországba. Milliomos lett ott és nem feledkezett meg soha szülővárosáról. 20.000 forint alapítvánnyal Pápán ipariskolát alapított s a város szegényeit évenként segítette. Temetésén Pápa város küldöttségileg képviseltette magát.

Uj vendégek czimén jelzi egy amerikai magyar lap, a clevelandi Szabadság állandó rovatban azoknak a magyar honfitársaknak Amerikába való érkezését, kik holmi turpisságok miatt alighanem arra fanyalodnak, hogy az amerikai kolóniákat gazdagítsák. És amint az már ilyenkor dukál, néhány sorban az életrajzokat is közli. Ez életrajzokhoz igen könnyen hozzáférhető forrásból meríti az adatokat. Olyan forrásból, amely után egy lépést sem kell tenni, amelyeket a legnagyobb előzékenységgel terjesztenek a világ minden részében, ahol csak irástudó emberek laknak. Ez a forrás a rendőrségi köröző levelek. Így aztán olvasóink sejtethetik, hogy körülbelül milyen stílusok lehetnek ezek az életrajzok, - bárha éppenséggel nem lehet egyhangúsággal vádolni azokat. Legújabb számában az amerikai magyar ujság 3 új letelepülő élet-

rajzát hozza. A 3 illustris vendég Schummel Sándor, volt német-kereszturi jegyző, Deutsch József mérnök és Szita Sándor rácmecskei jegyző. Mindhárman a rendőrség elől menekültek Amerikába.

Miután a párisi mondain világ megelégette már a festett esernyők, legyezők, bluzok divatját, cipőjét festi be. Ez a legújabb hóbortja a párisi divatnak. Iczipiczike, kecses formájú nőilábak ezentúl díszesen festett cipőkbe fognak bujni. Fehér szarvasbőrre apró ibolyácskák, kisebb csokrocskák, szétszórt levelek vannak ráfestve. Diavatos a gránát lombocskákkal ékesített festés is, amelyből, hogy pikánsabb jellege legyen a cipőcskének néma emberi vagy pajkos női fejek bujnak elő nagy kíváncsian.

A budapesti keleti pályaudvaron tegnap este egy csomó festői viseletű albán férfi és nő vonta magára a közönség figyelmét. A Balkán napbarnította gyermekei a Konstantinápoly felé induló vonatra vártak. Nagy nézőközönség csoportosult körülöttük, különösen egy szép, tűzesszemű albán leánynak akadt sok csodálója. A balkáni hegyek szépe nem maradt adós a felelettel, amiket a szeme osztott. Lassankint egész nemzetközi néma táviratváltás keletkezett az albán leány és a nézőközönség közt. Vállalkozó szellem azonban egy sem akadt, mert a kemény albáni legények tüzsjéből — pisztolyok agya és handzsárok nyele villogott ki. — Eközben megjelent a vasuti kalauz és küldte be a kupékat az albánokat. Lassankint mind beszálltak, csak a szépséges albán leány maradt ott mindenki öröme. Egyszerre csak elindult a vonat és sebes tempóban indult utjára. A Balkán leánya csak akkor vette észre, hogy lemarad honfitársaitól. Gyorsan a vonat után szaladt, belekapaszkodott egy kupé rézfogójába, de annyi ereje nem volt, hogy fel szállhatott volna. A vasut czipelte magával a szegény leányt, aki rémségesen sikoltott. Végre megállították a vonatot. A leánynak némi horzsoláson és az ijedtségen kívül más baja nem történt.

Május havában a Magyarbirodalomban 17.976 házasságot kötöttek, amely számból Horvát-Szlavonországra 1669 esik. Csupán a magyar anyaországban kötött 16.307 házasságot véve szemügyre, elsősorban konstatáljuk, hogy az 1901. év május hónapja kedvezőbb volt a házasságkötésekre mint az 1090 év ugyanezen hónapja, a mely 13.641 párt egyesített. A 16.307 házasságkötésből aránylagosan a legnagyobb rész a Tiszán-innente esik, a legkisebb Erdélyre. A vármegyék közül aránylag Abauj-Torna vármegyékben kötötték a legtöbb házasságot, a legkevesebbet Besztercze Naszód megyében. Városaink közül a házasságkötések számaránya tekintetében Pozsony az elsőség, ahol 70 házasságot kötöttek, míg az utolsó helyet 16—16 házasságkötéssel Fiume után Zombor foglalja el. Magyarországon májusban 1774 vegyes házasságot kötöttek. A Magyarországon kötött 1774 vegyes házasság 21.03 százalékában 373 esetben jött létre megegyezés a születendő gyermek válása tekintetében, még pedig 173 esetben az apa, 200 esetben az anya vallása javára.

Hogy a falusi kupak tanácsok bölcsesége minő formákban szokott olykor megnyilatkozni, annak ékes példája az a hirdetmény, mely a napokban került a kezünkbe. Így szól:

„A bába Csige Pál házában lakik, aki nek tetszik, ott keresse. Együttal mindenki

a kutyáját 40 napig lekösse, mert aki szabadon találhatik, elpusztíttatik, az azért rendelve, mert valamely kóborló vézszel gyanúsítottak, akinek fehér szőrű tarka kutya megszaladt, az jelentkezzék az előjáróságnál, mert ha más jelentkezik, 50 forint bírság. A harmadosztályu kereseti adófizetők ki vannak függesztve a jegyzőháznál, mindenki megnézheti a magát, aztán felszólalhat. A ménlovakkal a huszárok is elmentek a kinék panasza van, jelentkezzék a jegyzőurnál, a lovak után a trágya eladó. Aki körül holmi elmaradt sonka vagy másnemű füstölt hus vagyon főlegleg az a kisbíró szívesen elfogadja.”

Kossuth szobra.

A debreczeni főispánnak, a debreczeni polgármesternek, szóval mindazon debreczeni érdeműs és Kossuth-szobra elől bujdosó urainknak ajánljuk figyelmébe eme Szegedről érkezett hírt, mely bizonyítja, hogy nem érdemes a Kossuth szobra elől bujdosni; mert noha Szegeden felépül a Kossuth-szobor, sem a tarokkjátszó Kállay Bertti főispántól nem kéri vissza a Lipót-keresztet, sem az öreg Pálffy szegedi polgármestertől a czimeres kutyabőr és királyi tanácsosi ártatlan oklevelet, amiért nem akadályozták tovább Szegeden a Kossuth szobor létesítését. Vigan élnek és vigan tarokkoznak nevezett szegedi porcellán nagyságok és kormányzolgák még ma is, noha a szobor alapja már megvan vetve. Ugyanis a Szegeden felállítandó Kossuth-szobor ügyében hozott közgyűlési határozatot a belügyminiszter a napokban jóváhagyta és miután az ügy ily módon perfekté vált, a szoborbizottság e hó 12-én csütörtökön, délelőtt 11 órakor összeül, hogy a szobor kivitelére, a tiszteletdíjre s a szoborminta bemutatására vonatkozólag Róma Józseffel érintkezésbe lépjen, úgy hogy a szobor 1902. szeptember 19-én leleplezhető le. Hát vajon Debreczen mikor követi a szegedi példát?

Kormánypárti elősmerés a Rákosi Viktor képviselőjelöltsége felől.

A debreczeni szabadelvűpárt és körök közlönye, a Debreczeni Friss Újság az alábbi figyelemre méltó és partatlan elősmeréssel nyilatkozik a hajdunánási kerület képviselőjelöléséről és jövődi képviselőjéről; ezeket írva. A h. nánási választókerület függ. pártja hétfőn tartotta meg képviselőjelölő gyűlését. Csuhány László pártelnök elnökléte alatt. Az értekezlet nagy többsége abban állapodott meg, hogy a jelöltség elfogadására Rákosi Viktort a kitünő tollú író fogja felkérni. Sipulusz tehát szinte nem kerülheti el az irodalmi nagyságok közös sorsát, belejut ő is a haza nagyságos atyái közzé. Mert ha már kandidáltak, szeretjük hinni, hogy meg is választják. Kitünőbb hazafit, erősebb sovínistát, ideálisabb függetlenségi embert a Korhadit fakereszték remek tollú irójánál keresve sem kaphattak volna a nánásiak. — Eddig a nevezett ellenpárti újság elismerése; mely még végül csak annyiban félti Rákosit, hogy a politika elsorvasztja benne az író. Mi attól sem féltjük Rákosit, hisz a nemzeti küztéren, a nemzet igazságaiért és függetlenségéért harcolva, csak emelheti a politikust a költő, a kit nem kell attól féltetni, hogy rebach-lovag vedlik belőle.

A hipnozis áldozata.

Sötét dráma került nyilvánosságra a fővárosban. Az áldozat egy szép, viruló

fiatal leány Stiller Edvina. A dolog különben részletesen a következő. May budapesti fényképésznél mint retusírozó volt alkalmazva Stiller Edvina egy feltűnő szép leány. Körülbelül egy éve megismerkedett Nagy Jenő rajzolóval, a ki Strelitzky fényképésznél volt. Az ifjak megszerették egymást és viszonyuk nem maradt következmény nélkül. Mikor a leány anyja észrevette a dolgot, faggatni kezdte a leányt, ki erre azt mondta, hogy Nagy hipnotizálta és ilyen önkivületi állapotban élt vissza helyzetével. Ezt többször ismételte, míg végre a leány idegei nem bírták ki a hipnozist és meghalt, de egy nyomorék gyermeknek adott életet. A dolognak nagyobb valószínűséget ad, hogy, Kétly professzor és Donáth György orvosok a kik a leányt megvizsgálták, kitünő medicinának jelentették ki. A szülők feljelentették Nagyt, de az ügyészség a vizsgálatot elévülés czimén beszüntette. Ujabbban Stillerék hipnozis által okozott súlyos testisértésért kérték Nagy megbüntetését. Ezen az alapon meg is büntethetik még Nagyt, mert a most folyó vizsgálat még nem állapította meg a halál tényleges okát.

TÁVIRATOK.

A hódmezővásárhelyi főispán lemondása.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, július 10.

Thoroczkay Viktor báró, Hódmezővásárhely főispánja, hir szerint legközelebb lemond állásáról. A főispán lemondásának hírét összefüggésbe hozzák a Hódmezővásárhely czimű újság közleményeivel, melyekből lapunk is közölt mutatót, melyekből az tűnik ki, voltaképpen a főispán két levele ez, hogy a főispán bécsi vállalkozókkal és egy előkelő bécsi, valamint egy budapesti vállalatillat villamos vasuti és világítási berendezések elintézésénél össze akart játszani. A levelek 1898. augusztusában és októberében keltek és valóságuk esetén igen kompromittálók a főispánra.

Főispán és titkárja.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, július 10.

Thoroczkay Viktor báró vásárhelyi főispánról közölt botrányos leleplezéseket még folytatják. Budapesti tudósítás jelenti, hogy Ammer István, a főispán bizalmasa egyszerű pénzágens és hogy ezen bizalmas fia pedig a főispán titkárja volt, a ki felől jelentik, hogy Szegeden kávéházból ezüsbótot lopván lopásért el is volt zárva. Képtelennek tetszik ez a hir, de az általános züllésre jellemző, mely a főispánt és titkárát ily események keretében állítja az országhözvéleménye elé.

Angyalcsinálás Moszkvában.

Moszkvából jelentik, hogy ott egy bábával együtt letartóztatták Bajtoskjin előkelő orvost, akit azzal vádoltak, hogy több újszülött törvénytelen gyermeket megmérgezett. A vizsgálat eddig 20 mérgezési esetet derített ki. Legközelebb néhány előkelő nő letartóztatását várják.

Pöstyén

európai híri kénes iszapfürdőit a t. közönség külföldön is figyelembe ajánlunk. Specialitása: lokális iszapfürdői egyes testrészekre, melyek nagy jelentőséggel bírnak és a legsúlyosabb kóros esetekben is eredményesek. Ezen iszaptag fürdők hőfoka szabályozható s így a leggyengébb szervezetűeknél is ugyanazon gyógyhatással alkalmazhatók. Pöstyén fürdő javallva van: csusz, kőszvény, isehias, esontörések stb. eseteinél, mely bántalmaknál csodálatos eredmények értek el. Rendelkezik új és legkélembesebb fürdőberendezésekkel, van színház, 2 zenekar, vill. világítás, penzió. Budapesttől közvetlen vonattal 1/2 óra alatt. Prospectust és bővebb értesítést szívesen ad a fürdőigazgatóság.

Elkallódott Kossuth emlék.

Boross Vilmos író cikket közöl a Házunkban a Parlaghy Vilma magyar festőnő által alkotott Kossuth képről, melyet Parlagi Vilma művésznő festett, melyet Szudy nevű kalandor elsikkasztott, csak viszontagságos uton került meg. Lefofozták.

Ezt a képet Boross a kilenczvenes évek elején látta először Turinban a kormányzó ná, amidőn Irányi Daniel ajánlótevével kereste fel a nagy hontalant, hogy róla és a szabadságharczról irandó művéhez hiteles adatokat szerezzen a kormányzótól. A cik-irő szerint az ősz kormányzó igaz barátilag és megindulva fogadta a cikkirót és öt fiókos szekrényt mutatott neki, mely a kormányzó nyilatkozata szerint tele volt a szabadságharczra vonatkozó fontos okmányokkal. Midőn pedig a szekrény elé léptek, Kossuth Lajos felmutatott a falra, a melyen a Parlaghy Vilma által festett kép függött, melynek a másolata el van terjedve az országban. Szóba kerülven, hogy micsodás értékű a kép, Boross így felelt:

— A kép nagyon jó!

A mire a kormányzó Boross állítása szerint így nyilatkozott volna:

— No lássa — mondotta fellobbant szemekkel s orczáin az elfojtott indulat halvány pirjával, — masok is azt mondják, hogy ez a kép jó, magam is úgy találok és meg sem engedték a budapesti kiállítás [az 1885 évit érthette] felfüggeszteni. A zsüri azt mondta: a kép rossz, nem méltó személynemhez (ezt a szót nagyon gunyosan ejtette ki Kossuth), semmi művészi nincs benne, színhatása pedig kritikán aluli. Ezzel befűtötték a képnek, mert ezt ugyan — a böles zsüri bírálata után — senki meg nem veszi. Pedig nem a kép volt rossz; a zsüri ítélete volt kissé tulságosan lojális. „K e d v e s u r i b a r á t o m,

ezt a képet azért nem fogadtam el a zsüri, mert fél attól, hogy az osztrák császár meglátja a kiállításán és ez nagy sértés lenne a magyar lojalitáson.

A meggyőződés erejétől áthatva mondotta ezt, mire én kellő udvariassággal és kitérően így feleltem:

— A kormányzó ur emléke minden magyar szívében él, s ha nevét említik, lázas lelkesedés támad.

Szomorú tekintettel nézett rám az öreg ur.

— Szalmaláng az egész! (de igaz volt!) A fehér asztaloknál éltetek, éjnek idején álmaimból üdvözlő táviratokkal vernek fel, melynek kézbesítési díját én fizetem; de mikor bizonyos törvényjavaslat megbuktatásáról volt szó, mely engem kitiltott a hazából örökre, egyetlen polgára sem akadt széles magyarországnak, aki kérdőre vonta volna képviselőjét azért, mert ezt a kegyetlen törvényt megszavazta. Feljajdulásomra azzal vigasztaltak barátaim: „Várj, majd a következő követválasztásoknál megmutatjuk nekik, a legtöbb, ki megszavazta a törvényjavaslatot, kibukik.” — Nos? — tette utáná iróniával Kossuth. Nos, mind bejött a Házba. Ilyen a magyarok sokat hangoztatott pietása Kossuth Lajos iránt. Ne éljenzenek engemet, aki nekem hosszú életet kíván, csak rosszakaróm. Hagyjanak békén meghalni.

Végül a kormányzó ezen megható nyilatkozata után cikket azon szomorú és általunk is tapasztalt panaszos igazmondással fejezi be a cikkirő, hogy ime még nem telt egy évtized a nagy honfű halála óta, neve alig hangzik itt ott néhány becsületes baráti körben. A Kossuth-ünnepélyek kicsinyesek, mindig egyszerűbbek, Kossuth sirján nem hervad el ugyan a virág, de látogatói, ápolói a legszegényebb nép és az egyszerű iparosok, ezek is kevesek, mert igen sok a szocializmus karjaiban vergődik.

Hát a budapesti Kossuth szobor? — (Hát a debreczeni Kossuth szobor? Szerk.)

Mi szerintünk is minden esetre szomorúan jellemző, hogy nem akad oly magyar polgár vagy hazafias testület, a ki a reprodukciókról ösmert becses értékű, eredeti, természet után festett Kossuth-képet megvásárolná és biztonságba helyezné a kalandorok kezétől és az ódondászok kamarságától.

Alkoholista automobilonok.

Oh meddő törekvése, hiábavaló erőlködése az alkoholelleses mozgalomnak! Eddig legalább eltudtátok hinteni elveiteket az emberiség tarka csoportjai között, megtudtátok téríteni a józan mérsékletnek az abszinth szerelmes hiveit, borzasztó képekkel elremitettétek az alkoholnak áldozni kész gyöngye akaratúak egynemelyikét, sőt még a delirium tremens tehetetlenül vergődő nyomorultjaiban is fel tudtátok ébreszteni — bár egy pillanatra is — az alkohol rettentő

pusztításától való irtózat érzetét. Az a sárga szemű szörny rutul kijátszotta mint mozgalmatokat, humánus terveitek törekvéseit. Ott lopta be magát, ahol álmodni sem mertétek volna.

A páris-berlini automobil-versenyen történt, Biarritz közelében, hogy az egyik versenyző motorkocsijából kifogyott a petróleum. Az élelmes versenyző nem sokáig habozott, elővette a kocsijában levő nagy absinthos flaskát, beleöntötte a tartóba azután tovább hajtattott. A versenyző azt állította, hogy kocsija soha olyan jókedvűen nem pöfögött s úgy szaladt, mintha valami becsületes petróleum-motorkocsi vágatott volna a nyomában.

Micsoda perspektívája nyílik a fantáziának a közlekedési eszközök mezején való kalandozásra s mily szomorú rezignáció fogja el az ifjú poeta lelkeket, akik ezideig, ehos szekérről, réztengelyű kocsikról, talyigáról, kordérról stb. énekeltek lírikus verseket! Ezután majd illetéknéppen pengetik lantjukat:

Nem messze van ide a határ,
Motor kocsin járok oda már;
Motor kocsim absinthot iszik:
Azon rózsám esküdni vizsik

Hiába fujja be télen az utat a hó, nem bitangol azon többé czéltalanul a fakó, pneumatikus kerekű automobil kocsik fognak rajta részegen döcözni.

Eljön az idő, amidőn gőzös sem jár Kanizsára, hanem nehézkes szeszmotorok szállítják a regrutákat s akkor így kurjongat majd a regruta:

Megy a motor, megy a motor Kanizsára,
Kanizsáról Kanizsáról Kaposvárra,
Előül a masiniszta,
Ihaj, tyuhaj, aki aztat leitatja

s ha utközben felpöfékeli a jóizű törkölypálkát, betérnek a Becsali csárdába s a masiniszta odakiált majd a söntésben ácsorgó Iezignek:

— Egy pint szilvatörkölyt a masinám gyomrába!

S akik éjjel után szoktak hazabandukolni éjjeli lumpolásból, azok majd összeülekező töf-töf kocsikkal fognak találkozni az utcákon s a rendőrségnek meg a mentőknek egyéb dolga sem lesz, mint összefogdosni a berugott vén lump automobilonkat. Lesznek finnyás motorok, amelyek csak pezsgőtől indulnak meg, viszont lesznek olyanok is, melyek neki döcöznek, ha közönséges tréberrel itatják is őket s ha azután nagyon összegyülemlik bennök a szesz gőze, a konyak ereje, így dudolgatnak:

Bekonyakoztam az éjjel,
Ragyogó csillagom, galambom.
Torkig vagyok csul szesz-élylyel,
Ragyogó csillagom, galambom.
Kerekemen tántorogva járok,
Hol feldülök, hol fölálllok,
Ragyogó csillagom, galambom.

(H - k.)

IRODALOM.

Zászló-bontáskor.

(Szavaltta a szerző a nánási dalegylet zászlóavatásán.)

Bontsd ki, bontsd ki a te fényes szárnyad':
Dal jelképe, büszke lobogó!
Fűrösszd meg a tiszta levegőben,
A napfényben, mely oly ragyogó . . .

Bontsd ki, bontsd ki a te ékes szárnyad :
Hadd lobogjon, hadd intsen felénk,
Kik égi kegy ajándékaképen
Dalt zengeni ihletet nyerénk.

Tanits minket, tanits ama dalra,
Mely lelkünket égig emeli;
Hol dalt zengnek az Örök-Dicsőnek
A csillagok fénylő ezrei.
Tanits minket, tanits ama dalra,
Ha szemünkbe égő köny fakad :
Hogy az, akit idelen szerettünk,
Siron tul is a mienk marad!

Tanits minket, tanits ama dalra,
Mint érezzünk szent hazánk iránt!
S vele együtt — soha nem feledve,
Mint szeressük a hű s jó királyt.
Tanits minket, tanits ama dalra
A szabadság vérázott terén :
Hogy élni szép, de a honért halni
Mégis legszebb e föld kerekén!

És szólj hozzánk amaz édes dalban,
Mit ifju s lány akkor énekel,
Midőn szive titkolt édenében
Ama legszebb rózsaszál fesel . . . !
És intsd felénk a jó kedv dalában,
Ha összeeseng tele poharunk :
Hogy itt, alatt, e hitvány sárgolyón
Nemesak ember, barát is vagyunk!

Oh, bontsd ki háta te ékes szárnyad' :
Dal jelképe, drága lobogó!
Téged látva, buzogjon a lelkünk
S szívünk legyen lánggal lobogó!
Te vezérelj minket diadalra,
Ha majd ajkunk dal-csatára kel . . .
És irántad soha meg ne szűnjön
Hón dobogni a dalos kebel!

Kiss Illés.

A Huszadik Század

negyedik kötetének első száma igen változatos tartalommal most hagyta el a sajtót. A füzet hoz egy tartalmas cikket Ráczy Gyulától az észak-amerikai Egyesült Államok kereskedelmi fölényének megalapításáról, egy dolgozatot Pordea Gyulától a hit és tudás egymáshoz való viszonyáról egy a verializmus és magántulajdonról szóló hosszabb cikksorozat bevezetését dr. Flórián Károlytól és egy közleményt a délafrikai államok történelmi fejlődéséről és a jelenleg folyó háboru előzményéről. A Tudományos szemlék rovatában közleményeket találunk a gyermekvédelemről, a jogbölcsélet dolgaról. Andrassy Gyula új könyvéről, Zola „Munka”-járól Stern Bernhard-nak a török szultánról írt könyvéről stb. Ezuttal a Kortörténeti szemle zárja be a lapot, mely dr. Gratz Gusztáv szerkesztésében Politzer Zs. és fia könyvkereskedésében jelenik meg. Előfizetési díj a most kezdődő második fél-évre 8 korona.

CSARNOK.

Nagy Napoleon, császár katonája.

(Erekman-Chatriantól.)

Fordította: Ifjabb Móríc Pál.

I.

Napoleon császár az 1810., 1811., és 1812-dik években érte el hatalmának tetőpontját. Az emberi hatalomnak a virága, a legfelsőbb lépcsője volt ez. Ha Champagneban, Lotharingian vagy Elzászon keresztül

utazott, a nép, az emberek mindenfelől tödultak elébe. — Az arató eldobta kaszáját vagy ha szüreti idő volt, még a taposólegények is kiugrottak a taposókádból. Nyolcz-tíz mértföld messzeségből összetódult a nép. Nők, gyermekek, aggasztánok, vén republikunusok magukból kikelve siettek elébe és kezeiket emelgetvén, kiáltották :

— Vive l'Empereur! Vive l'Empereur!

Oly rajongva hódolt előtte a nép, mint ha Isten lett volna, a világnak életője. Ki ha szerencsétlenségéből meghalna, hogy vele együtt elpusztul minden.

Néhány vén republikánus ugyan tamaskodólag rázta a fejét. Ha azonban a boroskancsó mellett eljárt a nyelvük s kimerték mondani a véleményüket, hogy a császár is csak esendő földi ember, mi lett a hasznuk? Kicsufolták az öregeket hogy bolondok . . . Oly képtelenségnek tetszett ez az eshetőség, hogy mégcsak reá sem mertek gondolni.

Én 1804 óta Pfalzburgnban voltam mesterségen. Az öreg órásmester Gulden Melchior volt a gazdam. Anyám azért adott mesterségre, mert gyöngéltette az erőmet. Aztán egy kicsit sántítottam is. Már pedig a mi falunkban, Dagsbergben, az emberek erős munkával keresik a mindennapi kenyerüket. Favágók, szénégetők az odavaló lakosok. — Maga Gulden ur jó ember volt, mint a falat kenyér. A francziakapu közelében laktunk. Egy nagy háznak az első emeletén. Szembe a „vörös ökör“ rel.

Pompás hely volt ez. Mert előttünk húzódt el az utazók tarkaserege. Nap, mint nap szemmel kísérhettük a jövő menőket. Hercegek, követségek, generálisok váltogatták egymást. Lovakon utazott egyik, hintóban a másik. Soha ilyen tarkaságot. Európa minden országából jöttek utasok. A paszomántos kabátok, tollas forgók, szőrös bundák és rendjelek idegenszerű pompája, nap mint nap. Aztán ugyanitt húzódt el a nagy hadiut is a kurírok, futárok tajtékzó paripákon taposták egymás nyomát. És a puskapor, golyószállítványok, elelemkocsik, ágyuütegek végtelen sora döcögött az orszagot porába elmerülten. Azután lovasság, gyalogság menet oszlopai. Micsoda idők! Micsoda mozgalom!

Georges a vendégfogadós öt hat év alatt dus vagyont kuporított össze. Bőségesen volt mindene: rétjei, szőlői, házai és dukátjai több mint bárkiné. Mert ezek az utasok szórták az aranyakat. Többnyire előkelő személy volt valamennyi és a becsület okáért is pazar kézzel költekeztek. Német, svájcei, orosz, lengyel és a jóég tudná, hogy még miféle nemzetiségű főurak.

A „vörös ökörben“ reggeltől késő estig, sőt még éjszaka is terítve állott az asztal. A földszinti magas ablakokon betekintve látszott, a mindig terített asztal. A hófehér abroszon csakugy szikrázott a nehéz ezüstnemű és az éhes vendégek tetszés szerint válogathattak a vadsültek, halak és más finom eledelek között.

A hátsó nagy udvaron majdnem szünetlenül nyeriteznek a lovak. Közbe a postakocsisok is nagyot kurjontattak és a sok tréfaszóra vidáman kaczaráltak a cseléd eányok. A magas boltozott kapu alatt robogva jártak ki s be az utikocsik. Ah! A „vörös ökör“ fogadó sem ér több ily virágkorsakot.

Aztán oly urak is szállottak meg itt, kiket még a régebbi időkben jól ösmert az ember. Hanem akkor még favágók voltak, utczaseprők, kocsislegények, most pedig a sok csaták, a sok világjárás után mint őrnagyok, ezredesek, generálisok tértek vissza a szülőföldre.

Néha oly erősen csergettek a posta-

kocsisok, mégaz öreg Melchior is felretette a munkát, kitekintett a vendégfogadó felé, mert a nehéz ágyucsőszáru csizmás, kurta kabátos, püderes haju postakocsisoknak ez volt az uti cseljük. Melchior ur ilyenkor hátrátolta széles homlokáról a kis házi se-lyemsipkát. Helyreigazitotta órán a nagy pápszemet, hogy jobban lássa az érkező új előkelőséget. Gyakran hallottam, amint időként így dühögött ;

— No nézd! hisz ez a Jakab kömi-
ves fia. De a vén Marie-Anna, a foltozó
néni is alig gondolta, hogy valaha ily nagy
uri módba jut a fia. Aztán meg ez a má-
sik: a Szepelel bognárek Franczija is jól a
fültövön markolta a szerencsét . . . Most
ezredes és még ráadául birodalmi báró
is! Amde miért nem az apja házában száll
be, hisz az öreg a Kapuczinus-utczában
lakik.

Amde ha az utczán találkozott az ismerős főtisztval és a katona szívélyesen kezelt fogott vele. mindjárt megváltozott Melchior ur gunyos arcza is. Nem bidgyesztette az ajkát többé, hanem nagy koczkas zsebkendőjét előhuzván, a szemeit törölgette és úgy sohajtozott :

Istenem! Istenem, hogy örülhet az
öreg Marie-Anne. Hogy örülhet, hogy örül-
het. Hisz ez derék ember, nem afféle nagy-
ralátó büszke tiszt. Csak nehogy aztán va-
lami buta golyó elsodorja . . .

(Folyt. köv)

A közönség köréből.

Potya élvezet, vagyis: A Debreczeni Helyi Vasut koncertje.

A ki még nem hallotta, . . . Ejh rosszul kezdem, hisz debreczeni lap számá-
ra irom e felszólalásomat, olyan debreczeni
ember pedig nincs, a ki ezt még nem hal-
lotta volna. Hallotta és gyönyörködött min-
denki abban, midőn a kis kávédaráló a
nagytemplom előtti kanyarulatoknál fogva-
czogató koncert kíséretében 7—8, az Ist-
ván malom részére gabonával vagy szén-
nel megrakott teher kocsit vonva maga után,
szuszogva a város főterére lép. De nekem
ugy tetszik mégis, hogy egy ember, egyet-
len egy csak, nem hallhatta-e bájos zenét,
mert különben intézkedett volna, hogy a
sineket úgy, a mi az minden városban
történik, a hol vasut van, időközönként
megolajozzák, vagy valami kenőcseszel beken-
jék a kanyarulatoknál, hogy ne nyikorogják
a surlódástól. Ez az ur pedig a főkapitány
ur, a kihez ime a nyilvánosság előtt ama
kérelem járulunk, méltóztatnék hivatalnoki
hatalmánál fogva a Helyi vasutat ily érte-
lemben utasítani. A nagytemplom-tér lakói
és az arra járók bizonyára igen-nagyon le-
lesznek kötelezve e rendeletéért.

Több polgár.

Szerkesztői üzenetek.

Egy bősörményi hajdu. A „hajdumegyeyi“ köz-
gyűlésről megjelent hirt a felelős szerkesztő írta.
Kedves atyámia egész nyugodt lehet felőle, nem
volt abban a kifejezésben semmiszándékos vagy rej-
tett sértés, mely azt írta, hogy a harmadik főszo-
labírói székhely a „nagytestü“ Bősörménynek ju-
tott Hadházzal szemben. A „nagytestü“ a derék Bő-
szörmény nagyobb kiterjedésére, jóval nagyobb la-
kossági számarányára vonatkozott a kis terjedelmű
Hadházzal szemben. Szomorú volna, ha egyik test-
vér a másikkal csufolkodna, már pedig ugy-e hogy
mi hajduk testvérek volnánk mindnyájan kedves
atyámia?

Nyilttér.

Kevés gyógyviz küldetik oly távol vidékre és örvend oly közkedveltségnek, mint a már több mint 20 év óta használatban levő

Ferencz József keserűviz, miről a négy világrészben nyert 10 aranyérem tanuskodik. A Ferencz József keserűvizből mint rendszeres adag egy boros pohárral reggel éhgyomorra véve elégséges.

Selymet csak első osztályú

gyártmányt tessék venni méter vagy végszámra a legolcsóbb nagybani árakban.

Magánfeleknek postadíj és vámmentes szétküldés. Rendkívül nagy választék a legújabb mintákból, fehér, fekete vagy színes fajokban. Ezernyi elismerő levelek. Minták bérmentve. Sveicba kétszeres levélbélyeg szükséges. 2-5.

Union selyemszövőgyár

Adolf Grieder & Cie Zürich (Schweicz.)

kir. udv. szállítók.

Szoba diszfestést, tapétozást és fény-mázolást

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig jutányos árért vállalkok, — továbbá elvállalkok mindenféle

nedves és salétromos falakat

48 óra alatt kiszáritani, jótállás mellett.

Bleier J. M.

Csokonai utca 37 szám.

Vásárokat látogató ésházalóknak!

Kiabáló gummifujók, gömbölyű és hosszúak, ördögkolbász, gigerli és szivarfujók minden színben. Elefántormány, madárhanggal. Fülemlile fuvola meglepően madárhangot utánoz. Szaladó fénylő egerek. Repülő gumi kolbász (nagy hecz.) — Hasmenő gigerlik, hashajtó pilulákkal. Ezenkívül mindenféle legújabb játékok és mulattató cikkek a legjobb minőségben kapható

M. HACKER'S SÖHNE,

Bécs VII. Neubaugasse 20.

nagybani árukereskedésben, utánvételt mellett, csakis megelőzőleg beküldött foglaló ellen. Pontos és szolid kiszolgálás. Mustraküldet 1 kor.

Vetőgép 13 soros, használt, majd nem új, igen olcsón eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Ebesi ártézi viz a legjobb legegészségesebb üdítő ital. Kapható minden fűszerüzletben, kávéházak és vendéglőkben. Főraktár: Piac-u. 7. sz.

Cséplőgép részek, Lendkerekek (különféle nagyságban) manometer (fesz mérő),

egészen új.

Ajtók, ablakrácsok, csatornarácsok, más építkezéshez való

vastárgyak

különféle kovácsszerszám:

Satuk, üllök, fujtató, vasesztergápad szerszámacézél

kompozíció.

Kijavított

takarék tüzhelyek,

igen mérsékelt árban kaphatók

KLEIN JAKAB

ócska vasüzletében, főtőzsde udvar.

Ócska vas és fém a legmagasabb árban veszek

Teljesen kijavított

vetőgépek

13. 15. 17. és 21 soros

feltűnő olcsó árban, — előnyös fizetési feltételek mellett.

Czimeket

közöl ajánlatok megtevésére, az összes országokban létező bármely foglalkozáshoz tartozó egyénekről a nemzetközi czimiroda

Josef Rosenzweig & Söhne Bécs I.
Bäckerstrasse 3. Interurb. Telef. 8155.
Prosp. ingyen.

LEO sport-lovardája.

Ma szerdán július hó 10-én, este 8 $\frac{1}{2}$ órakor

Disz-Előadás

dus és válogatott műsorral.

Mr. Showles angol amerikai jokey. **Helygard fivérek** telefon és sodronykötelen. **Steidler Ferencz** hasbeszélő az ő mozgó bábjaival. Csak még néhányszor. **Miss Klair Laforte** a világhírű erömvész. — Záradéknál 2-szor a **Medve és Előőrs** vagy a **félős ór**, beszédes képlet táncsal, előadja 4 hölgy és 9 férfi.

Előadásaimat a **39. gy. ezred zenekara** kíséri.

Előadás alatt tiszta magyar bohócok és a bolondos Augusztok fogják a n. é. közönséget szórakoztatni.

Helyárak: Számozott zártszék I. és II. sor 2 kor. I. hely 3. és 4-ik sor 1.40. II. hely 5-6, sor 80 f. III. hely 7. és 8-ik sor 60 fillér. Karzati állóhely 30 f. Deákok, katonák örmesterig s gyermekek zártszékre 1 k. 20 f. I. helyen 1 k. 3 és 4. sor 60 f. 7-8. sor 40 f.

Az előadás kezdete pont 8 $\frac{1}{2}$ órakor. Pénztárnyitás d. u. 4 órától az előadás bezártáig.

Jegyek előre válthatók Schvarcz Dániel dohánytőzsdéjében, (Bika szálloda) reggeli 10 órától délután 6-ig.

Részletes műsor a jegyzedőknél kaphatók. Kuttyákat a lovardába hozni rendőrileg tiltva van. Mindennap előadás, ünnep és vasárnapokon két előadás, az előadás bármilyen időben megtartatik. A n. é. közönség a lovardában minden idő ellen védve van.

Holnap csütörtökön nagy előadás.

Becses pártfogásért eszedezik

LEO.

igazgató.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Városliget 68. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcsepplőgép-készletek
2 $\frac{1}{2}$, egész 12 lóerős, számkézalkalmazók, konkolyozók, kasáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.
további járgány-csepplőgép, lóheré-csepplő, tisztító-csókák, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-akár,

"Columbia-Drill"
legjobb sorvetőgépek, szecekavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-akár,

3- és 3-vasad ekék és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes árajánlatok kizárólag ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincelini törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és csepplőgép-gyára.

Képviselő és bizományi raktár:
Mattyasovszky Andor ezeltött Bauer és Társa cégénel